

Temmuz 2016
İlhan Sami Çomak
Kırıklar 1 No'lu F Tipi Cezaevi

ADALET BAKANI BEKİR BOZDAĞ'A AÇIK MEKTUP

Sayın Bakan;

Ağustos sonu itibariyle 22'den gün alacağım. Hayır, ömrümün toplamı değil sözkonusu olan. Dillendirdiğim rakam cezaevi yasıdır. Evet, böyle adlandırmak mümkün: Cezaevi yası... 1994'ten bugüne aralıksız şekilde içeride olmaklığım hesaplandığında cezaevi yasımın toplamı 22 ediyor. 43 yaşındaki biri için epey uzun bir süre... Dikkate değer asıl nokta ise bunca yıla rağmen hâlâ yargılanıyor olmamdır. Bilginiz var mı acaba? Ama olması gerektir. Zira bu uzun ve haksız yargılama konusunda, şahsınıza cevaplamanız üzere Meclis'te en az 4 kez soru önergesi sunulduğu ve bunların hiçbirinin cevaplanmadığını biliyorum. Ayrıca kimi milletvekilleri tarafından size sözlü olarak bilgi verildiği de ortada. Hakeza dava dosyamın Bakanlığı döneminde sayın Kenan İPEK'e sunulduğu malum. Yine bakanlık tetkik hakimlerince bulunduğum cezaevi idaresinden yeniden yargılanmama ilişkin dosyamdaki belge ve bilgilerin istendiği de sabittir.

Sayın Bakan;

DGM, Özel yetkili Mahkeme, Ağır Ceza Mahkemesi... Neredeyse bu tür davalarda yargılama yapmak için ihdas edilmiş tüm mahkemelerde yargılandım, yargılanıyorum. Ama hiçbirinde hüküm değişmedi. Mahkemeler hep DGM'nin verdiği doğrultuyu takip ediyorlar.

Kurulan her mahkemenin konjonktüre bağlı olarak bir önceki mahkemenin hükmünü geçersiz kıldığı bir yargı sisteminde her siyasal eğilimden hükümet yanlısı hakimlere, pekçok konuda birbirinin aksi kararlar alan yargıdaki bu eğilimlerin sözkonusu benim dosyam-yargılamam olunca bu denli tutarlılık arzetmeleri sizce de garip değil mi? Kimi mahkeme kararlarında geçtiği şekliyle "hayatın olağan akışına aykırı" ibaresinden mühlhem "yargının olağan akışına aykırı" olan bu tutarlı ısrar ve kötülüğü aklın ve vicdanın, hukuk ve demokrasinin, ahlak ve hayânın neresine yerleştirmeli, bilmiyorum. Sizin takdirinize bırakıyorum... Yargının ne kadar siyasallaşmış konjonktüre göre hareket ettiği somut olay ve davalarda açık şekilde görülüyor elbette. Bu gerçeğe rağmen sözkonusu benim yargılamam olunca başlangıçta kurulan yanlış hükme asla dokunmayan, dokunmayı düşünmeyen bir kötülük rejimiyle karşı karşıya kaldım. Bu kötülük rejimi aynen devam ediyor. DGM'nin kurduğu yanlış hüküm sanki kutsal bir kelammış gibi korunuyor. Oysa yargıçlar ve mahkemeler de hata yapar, sıratı müstakimden - doğru yoldan sapabilirler. Hakimlerin kararının yanlış ve adil olmadığının yargı kararı ile saptanmış örnekleri vardır. Hep birlikte görüyoruz zaten, konu hakkındaki tartışmaları.

Sayın Bakan;

Yargılamanın halen sürdüğü İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi asla adil yargılama çabasında değil. Başlangıçta heyetin isteksizliğini görünce bugün itibariyle iyimser bir değerlendirme olduğuna kanaat getirdiğim, yeniden değil, tekrar yargılama yaptığı fikrine ulaşmıştık. Ne ki tekrar yargılamaya dahi başvurmadan sadece aleyhime olabilecek tanıkları dinlemek çabasında olup işkenceyle imzalatılan gözaltı tutanaklarını esas aldığını görünce yapılanın özet, daha bilinir ifadeyle bir nevi fast food yargılama olduğunu gördük. Dikkat çeken önemli noktalardan biri de yargılamanın şu ana kadar esas olarak daha önceleri beraat ettiğim iddialar üzerinde odaklanıyor olmasıdır. Ceza almama temel oluşturan iddialara ilişkin hiçbir sağlıklı muhakeme yok ortada. Suçsuzluğumu gösteren deliller ise dikkate bile alınmamakta... Bu konuların aydınlanması için avukatlarımın çabası mahkeme heyeti tarafından bloke ediliyor. İsteddiğimiz tanıklar dinlenmiyor, yazışmalar yapılmıyor. Kanımca bunun açık ve tek bir sebebi var: Delilsizlik. DGM'nin gerekçeli kararında bile ceza almama yolaçan iddialara dair açık

şekilde herhangi bir delil olmadığı vurgulanıyor. Buna rağmen, sadece işkenceyle imzalatılan ifadeler esas alınarak hüküm kurulma yoluna gidilmiş. 22 yıl önce olmayan deliller, elbette bugün de olamaz! İş böyle olunca heyet, muhakem yaptığının görülmesi açısından beraat ettiğim iddialara eğilmekte, bu şekilde zevahiri kurtarma cehdine girmektedir. İstedığımız tanıkların dinlenmesi, yazışmaların yapılması halinde suçsuzluğum ortaya çıkacaktır. Zira bana, olmayan olaylardan dolayı ceza verilmiş durumda. Mahkeme bunun farkında ama aksi ortaya çıkarsa "tutarlılık"tan taviz verilmiş olacak!

Sayın Bakan;

Bunca uzun zamandır içeride olmama rağmen yargılamanın tutuksuz veya infazın durdurularak gerçekleştirilmemesi, Salih Mirzabeyoğlu, Ergenekon, Balyoz, Şike v.b. davalardaki yeniden yargılama kararlarından sonra izlenen tutuksuz yargılama yolu düşünüldüğünde hem garip hem de açık bir çifte standart göstermesi bakımından hukuka ve eşitlik ilkesine aykırı.

Yakın dönemde hayatını kaybeden Harper Lee'nin, hakettiği şekilde çok bilinen "Bülbülü Öldürmek" adlı eserinde siyah Tom Robinson işlemediği bir suçta beyaz bir kadına tecavüz etmekten tutuklanır. İddianın anında değiştirilemez hükme dönüştüğü bir iklim sözkonusudur. "Bizim mahkemelerimizde beyaz adamın dünyası ile siyah adamın dünyası karşı karşıya geldiğinde her zaman beyaz adam kazanır. Bunlar çirkin ama hayatın gerçeği." Böyle diyor Tom Robinson'ın avukatı Atticus. Kendisi de beyaz olan Atticus, vicdanını yitirmemiş bir doğruluk savunucusudur. Aslında daha başlamadan davayı kaybedeceğini bilen bir güngörmüşlüktedir. "Davayı kazanacak mıyız baba? diye soran kızına, kesin bir yargıyla "Hayır! Daha başlamadan yüzyıl önce davayı kaybetmiş olmamız demek, kazanmaya çalışmayacağımız anlamına gelmez" der, tam da benim açmazıma, yaşadıklarımaya gönderme yapan keskin bir akılla.

"Hayat efsaneyi tekrar eder", evet, belki... Yargı kanıtlanmış kötülüğü!

Bu kötülüğü bir kez de benden duyun diyedir size yazmamın sebebi.

Bülbülü öldürmeyin!

Saygılarımla.